

Cziczó Attila:

KÁÉLET

dráma egy felvonásban

©2007

www.cziczo.hu

MA

Henry Lee (Andris), *elsőéves bölcsész fiú, vidékről került a fővárosba. Író, naiv szerelmes fiatal.*

Andi, *Henry szerelme, együtt nőttek fel, vidéken él, a családi vegyesboltban dolgozik. Fél éve járnak.*

Szandra, *Henry szerelme, szintén elsőéves bölcsész, a kollégiumban élnek, egy szobában. Néhány hete járnak.*

Petra, *Szandra barátnője.*

cigánylány.

egy lány, a harmadikról.

Andi anyja. (hangban)

TEGNAP

Péter, *hintásfiú.*

Terka, *cselédlány. (ketten játsszák)*

Sári, *cselédlány.*

anya, *Péter özvegy édesanyja.*

ÉS MÉG

a zenész.

a zene.

Szín: egy kb. 2 x 6-8 méteres, hosszában két oldalról székekkel határolt játéktér. Egyik oldalán a park – egy pad –, mint állandó helyszín, a tegnap világa. A ma helyszínei – pajta, mozi, szoba, konyha, utca stb. – a jelenetek közben alakulnak szintérré. A szereplők a nézők közül állnak fel, belépve a játékba. A játéktér szanaszét heverő papírlapokkal teli.

„t a v a s z a”

Halk zene szól (Nick Cave: Henry Lee), a játéktér egyik végén Péter ül a padon, a másikon Henry áll, háttal a nézőknek.

PÉTER (feláll, tapssal csendre int) Ácsi!

Henry hirtelen megfordul, az összes lány felugrik, mozdulatlanul állnak.

HENRY (mosolyogva bólogat Péterre) Hadd szóljon!

A Zenész elénekli „Az én babám...” kezdetű vidám dalt.

Párhuzamos jelenetek:

Henry és Andi fűrészelnek egy rönköt – szex! Közben Péter enyelegve ismerkedik Terkával a padon.

Később: Henry moziban ül Szandrával, pattogatott kukoricát esznek, – szex! Közben Péter pajzánkodva ismerkedik Sárival a padon.

Kötött szöveg – a dalból:

PÉTER Gyűjjék kicsit közelebb, galambom!

SÁRI Nem menek, a kolopács bökdösi a combom.

S Z Í N V Á L T Á S.

Szandra és Petra beszélgetnek.

PETRA Szandra, már ne haragudj az őszinteségért, de te egy hülye picca vagy!

SZANDRA Miért is?

PETRA Ismered már fél órája, és túl vagytok három numerán! Tudod egyáltalán a nevét?

SZANDRA Henry.

PETRA Nem magyar?

SZANDRA De... hagyjuk, bonyolult!

PETRA Te vagy bonyolult, kisanyám! Megvan még az agyad? Ne csináld már ezt, nem hiszem el, hogy Karsai Szandra képes ennyire minimumon gondolkozni!

SZANDRA Petra, ne bántsál már te is!

PETRA Miért ne bántanálak? Nekem ne rinyálj, jó? Tudod, hogy mindig számíthatsz rám! Figyelsz egyáltalán?

SZANDRA Jön.

PETRA Ki?

SZANDRA Ő.

PETRA Ő?

SZANDRA Ő.

PETRA *(nézi Henryt)* Ez az?

SZANDRA *(szerelmesen)* Ez.

Jön Henry, álmodozó tekintettel. Egy cigánylány megy el mellette. Nézik egymást, aztán a cigánylány továbbmegy.

PETRA *(odaér Henry)* Hello, író fiú. Van rendes neved is?

SZANDRA Ne csináld, lécci!

HENRY Henry vagyok. Ez a nevem. Így szólítsál, Petra!

PETRA *(Szandrának)* Na mi! Tudja a nevem? *(Henrynek)* Egyéb perverz szokásaimhoz mit szólsz?

HENRY Szandra mesélt rólad.

SZANDRA *(oldja a feszültséget)* Hát megismerkedtetek, viszonylag kevés vér folyt, örüljünk a világbékének!

PETRA Hurrá!

SZANDRA *(Henryhez bújik)* Hiányoztál.

PETRA *(parodizálja őket)* Óó...

Megszólal Henry mobilja. Felveszi.

HENRY *(halkan, ne hallják ők ketten)* Szia. / Miért nem hívsz már? Annyira hiányzol! / Már akartalak. / Persze, csak mondd! Hétvégén ugye jössz? / Persze. / De tényleg hazajössz? Vagy csak úgy mondd, mint a múltkor? / Jaj, ne csináld. Mondom, hogy megyek. / Annyira hiányzol! Csak úgy vánszorognak a napok nélküled! Nem jó ez így. / De... De minden jó lesz, hidd el! / De hogy lesz majd? El sem tudom képzelni! Hazajössz? Vagy menjek inkább fel hozzád? / Figyu, szerintem inkább ne gyere. / Tudtam, hogy már nem szeretsz. Tudtam, hogyha felmész Pestre, vége lesz. / Olyan vagy! Alig fél éve járunk! *(nevetve)* Szakítani kilenc hónap után lehet, nem tudtad? *(csend)* Na? Ott vagy? / Igen. / Ne csináld már! Miért kell cirkusznod? / Én nem cirkuszolok, csak nagyon hiányzol! / Te is. / De ha hiányoznék, jönnél. Sőt, el se mentél volna. És miért nem mehetek föl? / Mert iskolába járok, vizsgaidőszak van, csak ide-

gesítenélek. Megyek hétvégén. *(a lány köhög)*
Mégfáztál? / Igen. Mert tele van a tőköm. És minden betegség pszichoszomatikus eredetű. / Ne okoskodj, nem áll jól. *(csend)* Ott vagy? / Igen. / Hétvégén megyek, jó? / Most le akarod rakni? / Nem. De dolgom van. / Neked mindig dolgod van. / Ez anyád szövege. / Na jó, ezt tényleg fejezzük be, ennek így nincs értelme. / Szeretlek. *(csend)* Szeretlek! / Tudod, hogy én is. / Szia. / Szia.

Miközben Henry telefonál, a két lány is cseveg.

SZANDRA Ne akarjál leégetni, jó?

PETRA Szerintem nem égetlek le, jó?

SZANDRA Őt szeretem. Ő az igazi, ha érted egyáltalán, mit is jelent ez!

PETRA Bocsánat!

SZANDRA Ha ezt elszúrom, egy életen át bánni fogom.

PETRA Micsoda nagy szavak!

SZANDRA Nem érted, mi?

PETRA Értem én. Esetleg meg nem értem, ha felfogod azt a nüansznyi különbséget a két jelentés között!

SZANDRA Most nincs energiám a szóvicceidre.

Szandra Henryt figyel.

PETRA Ja, leesett! Zavarok esetleg?

SZANDRA Mi?

PETRA   Mondom: zavarok?

SZANDRA   Aha.

Henry befejezte a telefonálást.

SZANDRA   Na?

HENRY   Mi na?

PETRA   Ki volt az?

Szandra szűrős szemekkel néz rá.

PETRA   Bocsánat, már itt sem vagyok!

HENRY   *(mivel Petra még nem indul, neki mondja)* Egy barátom. Otthonról.

PETRA   Otthonról!

HENRY   Egy kis faluban élek, a szlovák határnál.

SZANDRA   Petra mindent tudsz, akkor... *(int, hogy menjen már)*

PETRA   ...akkor. Ja persze, dolgom van, ugye? Örülök, hogy találkoztunk, Henry! Majd egyszer szívesen beleolvasnék a munkáidba. De most akkor... Csá! *(elmege)*

SZANDRA   *(Henryhez bújik)* Kivel beszéltél?

HENRY   Tényleg egy barátommal. A hétvégét dumáltuk meg.

SZANDRA   Akkor nem maradsz?

HENRY   Néha azért haza is kel mennem. Tudod, anyukám nagyon vár, főzne valami kedvencemet, szennyes is összegyűlt néhány zsákkal.

Szandra duzzog.

HENRY Kicsim...

SZANDRA *(kirázza a hideg)* Jaj, ezt ne! Ezt ne mondd soha, kérlek!

HENRY Miért ne?

SZANDRA Nem tetszik.

HENRY De a kicsim vagy, nem?

SZANDRA Nem akarok a kicsid lenni. Pont!

HENRY Akkor? Drágám? Drágaságom? Pucikám? Nyuszi-muszikácskám?

SZANDRA *(befogja a fülét)* Hagyd abba! *(nevetve)* Megfulladok a nyáltengerben.

HENRY De hogy szólítsalak?

SZANDRA Szandrának. De úgy mondd, ahogy más nem. Akkor jó lesz.

HENRY Szandra. *(parodizálja)* Szandrácska. Szandikám! Szandi-bandim!

Nevetnek. Majd összebújnak, egyre komolyabbra fordul az ölelés.

HENRY Ennék egy kis popcornt.

SZANDRA Menjünk! *(kimennek)*

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry sétál, lassan lépkedve, látszik, hogy nagyon zakatol az agya, mintha hangokat hallana, kapkodja a fejét.

HANG Járása komor bikáé.

HANG Szerelmes nézésük.
HANG Piros.
HANG Életkanyar.
HANG Hintásfiú.
HANG Rózsabíbor arcú.
HANG Tavasz van.
HANG Pödri a bajsztát.
HANG Szűz még a lány.
HANG Kettő.
HANG Terpeszkedik padján.
HANG Tavasszal.
HANG Nem lesz ez jó.
HANG Tragédia.
HANG Komédia.
HANG Nihil.
HANG Buja.
HANG Hazudj!
HANG Csókolj!
HANG Szeress!
HANG Hagyj el!
HANG Ne hagyj el!
HANG Mondd el!
HANG Vedd el!

HANG   Vidd el!

HANG   Hidd el!

Henry lázasan írni kezd a földön heverő lapokra. Közben megelevenedik a jelenet: Péter ölében ül Sári, nagyon vidámak.

PÉTER   Adsz-e csókot, babám?

SÁRI   Adok-e? Majd ha kiérdemli.

PÉTER   Aztán mivel érdemelhetném azt ki?

SÁRI   Kedvességgel.

PÉTER   És még mivel?

SÁRI   Ajándékkal?

PÉTER   Aztán milyen ajándéknak örülnél, Sári?

SÁRI   Örülnék én akárminek.

PÉTER   Meghintáztassalak, Sári?

SÁRI   *(durcásan)* Hiszen azt már hányszor kaptam? Hintáztatni már nem akaródzik.

PÉTER   Ne durcáskodj, fiam! Ezt érdemlem én?

SÁRI   Kedveskedjék nekem!

PÉTER   Aztán hogyan? Mondd el elébb, hogy mit vágyol?

SÁRI   *(álmodozva)* Mit is? Mit is? Vágyok egy hűséges, megbízható embert, egy becsületes, egy pedáns, egy komoly férfit, aki felkap karjaival, és repít, repít messzi, el ebből a világból.

PÉTER   Az ilyen ember az nem repít. Az ilyent azt úgy hívják, hogy férj.

SÁRI Az is jó lenne nékem.

PÉTER Férjhó mennél?

SÁRI Nem akarok vénlány maradni. Édesanyám is megmondta, most keressek urat magamnak, mert maradok cselédje ennek a világnak!

PÉTER *(feláll, Sárit szinte lelöki a padra)* Az már tényleg jó világ: férjhó menni.

SÁRI Maga még nem gondolt nősülésre?

PÉTER Gondolt a fene. Hova tenném? A hintás bódében csak egy ágyam van.

SÁRI Hagyjon fel az állásával! Keressen magának komolyabbat!

PÉTER Komoly ez is.

SÁRI *(odabújik hozzá)* Megbántottam, Péter? Péterke?

PÉTER Ne becézzess, te cula! Engem ne Péterkézz, mert képen töröllek, te!

SÁRI *(ijedten)* Ne legyen már olyan vad! Még a végén megijeszt!

PÉTER *(átöleli)* Na, eridj haza, Sári, holnap várlak. De gyere, mert meghalok nélküled!

SÁRI Igazat beszél?

PÉTER Igazat. *(csók)*

Sári elszalad, Péter leül, rágyújt. Érkezik Terka. Hosszasan ácsorog a pad mellett, méregeti Pétert.

PÉTER Mit nézel, Terka?

TERKA   Azt nézek, amit akarok!

PÉTER   Nem ülsz inkább ide mellém? Már felmelegítettem neked.

TERKA   Hány cselédlánynak mondja ugyanezt?

PÉTER   Én csak neked mondom.

TERKA   Elhiggyem-e?

PÉTER   Hidd el!

TERKA   Még azt is gondoltam, hogy csak futó ügynek tart engem.

PÉTER   Leülsz már végre?

TERKA   *(leül)* Jól van, ne sápítozzon itt nékem!

PÉTER   Nem tartasz tán jó partinak?

Hosszan nézik egymást. Henry abbahagyta az írást, elgondolkozva járkál. Közben a jelenet sem halad, már-már kínos hosszúságú a szünet. Aztán egy kis lépés vissza a történetben – szöveg kihúzása –, s folytatódik.

PÉTER   Leülsz?

TERKA   Most nem. *(azért leül)*

PÉTER   Vár a nagysága?

TERKA   Vár.

PÉTER   Azt hittem, maradsz még.

TERKA   Azért-e, hogy tapogasson? Vagy azért-e, mert jó velem?

PÉTER   Mindkettőért.

TERKA Csak ne nézne úgy avval a két szemével!
PÉTER Akkor maradsz?
TERKA *(felugrik)* Majd legközelebb.
PÉTER *(megöleli hátulról, de nem áll fel)* De gyere majd,
mert meghalok nélküled!
TERKA Csak meg ne haljon belém! *(elszalad)*

S Z Í N V Á L T Á S.

Andi fűrészeli a pajtában. Abbahagyja, előveszi mobilját, tárcsáz. Kintről az anyja ordít.

ANYJA Andi!
ANDI Telefonálok.
ANYJA Kivel?
ANDI Mindegy. *(telefonál)* Szia. / Miért nem hívsz már?
Annyira hiányzol! / Már akartalak. / Persze, csak
mondod! Hétfvégén ugye jössz? / Persze. / De
tényleg hazajössz? Vagy csak úgy mondod, mint a
múltkor? / Jaj, ne csináld. Mondom, hogy me-
gyek. / Annyira hiányzol! Csak úgy vánszorognak
a napok nélküled! Nem jó ez így. / De... De min-
den jó lesz, hidd el! /
ANYJA Mi nem jó?
ANDI *(anyjának)* Semmi. *(telefonba)* De hogy lesz
majd? El sem tudom képzelni! Hazajössz? Vagy
menjek inkább fel hozzád? / Figyu, szerintem in-
kább ne gyere. / Tudtam, hogy már nem szeretsz.
Tudtam, hogyha felmész Pestre, vége lesz. /

Olyan vagy! Alig fél éve járunk! *(nevetve)* Szakítani kilenc hónap után lehet, nem tudtad? *(csend)*
Na? Ott vagy? /

ANYJA Az Andris az?

ANDI *(anyjának)* Igen. *(telefonba)* Igen. / Ne csináld már! Miért kell cirkusználnod? / Én nem cirkuszosok, csak nagyon hiányzol! / Te is. / De ha hiányoznék, jönnél. Sőt, el se mentél volna. És miért nem mehetek föl? / Mert iskolába járok, vizsgaidőszak van, csak idegesítenélek. Megyek hétvégén. *(a lány köhög)* Megfáztál? /

ANYJA Andi! *(a lány nem figyel anyjára)* Andi! *(a lány nem válaszol)* Bejönnél?

ANDI Igen. Mert tele van a tököm. És minden betegség pszichoszomatikus eredetű. / Ne okoskodj , nem áll jól. *(csend)* Ott vagy? / Igen. /Hétvégén megyek, jó? / Most le akarod rakni? / Nem. De dolgom van. /

ANYJA Neked mindig dolgod van.

ANDI *(telefonba)* Neked mindig dolgod van. / Ez anyád szövege. / Na jó, ezt tényleg fejezzük be, ennek így nincs értelme. / Szeretlek. *(csend)* Szeretlek! / Tudod, hogy én is. / Szia. / Szia. *(elteszi a mobilt)*

Andi idegesen járkal, könny szökik szemébe. Hol nevet, hol elkomorodik.

ANYJA Mit akart?

ANDI Semmit.

ANYJA Mit akarsz tőle?

ANDI Semmit.

ANYJA Ne kezdjél az ilyennel! Ez már elment. Nem jön vissza.

ANDI Jól van. És?

ANYJA Ne szemtelenkedj anyáddal!

ANDI Nem szemtelenkedem.

ANYJA Te beleszerettél? Hát ennyi eszed van? Ez egy handlél!

ANDI Mi az a handlél?

ANYJA Senkiházi.

ANDI Andris nem senkiházi. *(halkan, idegesen járkálva)* Beleszerettem, mert hozzá tartozom. És ő is szeret. Ha várnom kell rá, akkor várok. Mindig visszajön hozzám. Nélkülem semmit sem ér. És én sem érek semmit nélküle. Ketten vagyunk egy. Tűz és víz. Mindkettőnknek szüksége van a másikra, egyikünk nélkül a másik nem létezik, egyikünk sem fontosabb a másiknál. Várok, amíg meg nem érti, hogy az élet, az kettőnkéről szól. Majd egyszer felébred az álmodozásból, és akkor tudni fogja, hogy velem kell lennie. Velem lesz teljes az élete!

ANYJA Mész könyvtárba?

ANDI *(nyugodt hangon)* Megyek.

ANYJA Szólj be apádnak, hogy jöjjön!

ANDI (elmosolyodva) Könyvtárban van?

ANYJA Na persze! A kocsmában.

ANDI Megyek.

ANYJA Beszölsz neki?

ANDI Beszölok. (elmegy)

S Z Í N V Á L T Á S.

A mézeshetek. Mindenki boldog, szerelmes, a nap süt, a lég kellemes, a levelek zöldellnek, a virágok pompáznak, a hormonok dolgoznak, az orgazmus mindennapos.

A Zenész elénekli az „Uncili, smuncili” kezdetű vidám dalt.

Párhuzamos jelenetek:

Henry hol Szandrával, hol Andival éli a boldog hétköznapokat – erotikus felhangokkal tűzdelt mozgásjáték.

Közben: Péter és a lányok (Sári és Terka) a zenésszel éneklik a dalt.

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry leül Péter mellé. Méregeti, barátságosan lökögeti. Aztán beszélni kezd hozzá. Péter csak hallgat.

HENRY Hm? Azért... végül is minden jó, nem? A szerelem a lényeg! Boldogság, csuhajja! (csend) Mondhatnál azért valamit! Ha már érted csinálom, nem? (csend) Jól van, akkor ne beszélj! Betudom a tudatlanságodnak. (csend) Hahó! Éppen lehülyéztelek. Szólj már hozzám! (csend) Pedig veled szeretek beszélgetni. Megértesz. (csend) Érezted már, hogy az örökös vágyódás lebénít? Elég para, mi? Ez az egész élet egy nagy szenvedés, aztán

mégis annyira ragaszkodunk hozzá. *(csend)* Figyelsz rám egyáltalán? *(csend)* Van elég gondom ezzel a két nagy szerelemmel is! Andival már fél éve tart, s bevallom, már nem az a mosolygós szemű, törékeny kislányt látom benne. Meséltem már, hogy tejtéstvérek vagyunk? Gondolj bele, egész életemben mellettem volt! Bölcső, hinta, óvoda, iskola, hálószoba, konyha, tópart, hátsó ülés! *(csend)* Szandra más. Még friss. De valami furcsa ízt érzek, mikor vele vagyok. *(csend)* Ez nagy szemétség, hogy nem válaszolsz. *(csend)* És miért nem öltözöl fel rendesen? Lehetnél valamivel korhűbb is! Segíthetnél néha! *(csend)* Amúgy szereted a tavaszt?

Péter csak néz maga elé.

* * *

„nyara”

Henry lázasan ír a lapokra. Közben jelenet a padon. (Péter és Terka nevetgél.) Petra érkezik, távolabbról figyeli Henryt, aki észreveszi.

(Közben Péter leveszi fölsőjét, és egy fehér ingre cseréli.)

HENRY Te?

PETRA Én?

HENRY Erre jártál?

PETRA *(viccesen)* Véletlenül erre jártam, bandukoltam.

HENRY Tényleg?

PETRA *(tettetett komolysággal)* Igazából követlek hat hete.

HENRY Miért?

PETRA Figyelj, te Henry! Érdekelsz engem. Egy olyan csodabogár vagy, amelyet még nem láttam. Ez az igazság.

HENRY Viccelsz?

PETRA Nem viccelek. Arra gondoltam, hogy megismernelek! Úgy igazából.

HENRY Ismersz már. Az nem elég?

PETRA Nem elég.

HENRY Szandra küldött?

PETRA Én jöttem. Ő nincs itt.

HENRY Most mit csináljak?

Közben a cigánylány elmegy mellettük, Henry néz utána.

PETRA Mesélj magadról. Mit írsz, miért írsz, meg ilyenek.

HENRY Egy regényt.

PETRA És? Tovább!

HENRY Hogy miről szól?

PETRA Pölo.

HENRY Egy férfiról. És két lányról. Szerelmesek. A lányok egymásba mondjuk nem. És régen játszódik. A múlt század elején. Sok párbeszéd, kevés akció. És nem tudom még, mi lesz a vége.

PETRA Miért pont ezt?

HENRY Nem tudom. Szeretem azt a kort.

PETRA Érdekes évek voltak.

HENRY Őszinte. És nyílt emberek éltek akkoriban. Minden más volt. Lassabb.

PETRA Magadról írsz?

HENRY Nem. Igen. Nem tudom. Mert?

PETRA Csak érdekelne. És mondanivalója van? Hátsó jelentések, rejtett tartalmak? Tudod, olyan művészi megoldások.

Petra mutatja az idézőjelet két kezével.

HENRY Ezt a jelet nem szeretem. Nem emberi.

PETRA Mi az emberi?

HENRY Ami ösztönös. Nem értelemalapú.

PETRA Húha! Olyan is van?

HENRY Szerintem igen. Nem?

Arra sétál egy lány (a harmadikról), vigyorogva nyomja mobilját a fülére.

PETRA Szia, bocs.

LÁNY *(mobilba)* Bocsi. *(Petrának)* Igen?

PETRA Te is itt laksz a koleszban?

LÁNY Aha. A harmadikon.

PETRA Figyelj csak, szerinted mit szül a tudatlanság?

LÁNY Mi van? *(mobilba)* Várjál, valami kérdezők megállítottak. *(Petrának)* Mi van ezzel az izével?

PETRA Mit szül a tudatlanság? Mit eredményez?

LÁNY Butaságot? *(zavartan, idétlenül)* Ez valami tévés műsor?

PETRA Olyasmi. Rejtett kamerás.

LÁNY Az keksz. És lehet nyerni?

PETRA Lehet. De nem volt jó a válasz.

LÁNY De szar! Bocs, ez ugye nem lesz benne?

PETRA De. Leadjuk az egészet.

LÁNY Tutkóra?

PETRA *(bólint)* Ühüm.

LÁNY A picsába! *(elrohan)*

HENRY Ezt miért kellett?

PETRA Képzeld el, hogy ez a lány, a harmadikról, beléd szeretett volna három éve, és te pedig belé. Akkor együtt élnétek ezernél is több napja! És úgy ismerne, mint senki mást. A hangja olyan dallam lenne, ami nélkül nem tudnál élni. Annyira ismerne. És a bőre érintését, a lába szagát, a szája ízét, az összes szőrszálát a karján, a szokásait, az élettempóját, mindent. Nem is emlékeznél, milyen volt előtte az életed. El tudod képzelni?

HENRY Ennek semmi értelme.

PETRA De van értelme. Az élet. Kiszámíthatatlan.

HENRY Nem értelek.

PETRA De értesz.

HENRY De nem.

PETRA De!

HENRY Nem.

PETRA Szexelünk?

HENRY Mi?

PETRA Akarsz velem?

HENRY Nem.

PETRA Kár. *(szünet)* Állítólag az éhség a legnagyobb hatalom a földön, mert a legállatibb. Aztán jön csak a szerelem. Miért? Az nem állatias ösztön? Vadállatias?

HENRY Nem.

PETRA Nem is gondolkozol rajta?

HENRY Nem kell.

PETRA Pedig kellene. Ez a filozófia.

HENRY Arra nincs szükség. Nem kell kimondani. Elég, ha gondolatok vannak. Az csak az enyém. Ha beszélek, ahhoz kell társ is.

PETRA Társas lények vagyunk, vagy mi.

HENRY Hülyeség ilyeneken agyalni tizenkilenc évesen. Nem?

PETRA Mikor nem hülyeség?

HENRY Még nem tudom.

PETRA Kecs. Jót dumálgattunk. Akkor megyek. Hagylak írni.

HENRY Köszönöm.

PETRA Szia.

S Z Í N V Á L T Á S.

Zenész belekezd a „Köpiülő nótá” című dalba. Péter és Sári enyelegnek a padon. Közben: Andi feni a fűrészt, kéjesen figyeli az irogató Henryt. Aztán örült gyorsasággal fűrészelnek egyet, majd fáradtan lerogynak. Henry lázastempóban írni kezd. Jelenet a padon: Péter valami apró szerkezetet szerel, Sári pihegve figyeli. Közben Andi is odabújik Henry mellé. Összemosódnak a jelenetek.

PÉTER A lényeg a gondos odafigyelés.

SÁRI Úgy van.

PÉTER Szeretem úgy megcsinálni, hogy jó legyen.

ANDI   *(unatkozik)* Mikor hagyod abba?
SÁRI   Mikor hagyja már abba?
PÉTER   Ha nem szólítasz meg egyfolytában, időben elké-
szül!
SÁRI   Ne haragudjék!
ANDI   Unatkozom.
SÁRI   De unalmas itt üldögeálni!
HENRY   Így nem tudok írni.
PÉTER   Lekeverek egy akkorát, hogy végigbőgöd a lizsét!
ANDI   Foglalkozz már velem is!
SÁRI   *(sírva)* Bocsásson meg!
PÉTER   Na jól van, gyere ide. *(ölébe ülteti)*

Henry befejezi az írást. Egy mosollyal Andi mellé ül.

HENRY   Itt vagyok.
ANDI   Figyelj, kérnék valamit.
HENRY   Igen?
ANDI   Apuék elhívtak bennünket egy balatoni hétvégére.
HENRY   Hova?
ANDI   Siófokon, valami puccos szállodába. Lesz egy
termékbemutató, de két éjszakát ott lehetnénk.
HENRY   Egy hétvége a szüleiddel?
ANDI   Kibírod! Nekem fontos.
HENRY   És a bolt?
ANDI   Majd bezárjuk.

HENRY Az nem baj, hogy engem nem szeretnek? Apádék.

ANDI De szeretnek. Csak... másképp.

HENRY Jó, akkor menjünk!

ANDI Édes vagy.

ANDI *(fülel)* Hallod ezt? Kispál! *(énekli)* „Aki szeretne visszajönni, Azt engedjétek vissza! Aki el szeretne menni, Azt engedjétek el! Már az óvodában is...” *(Henryre néz)* Nem hallod?

HENRY Nem.

ANDI Ne már!

HENRY Érdekes szöveg. Maga a buddhizmus: aki el akar menni, azt engedjük el. Mennyire egyszerű, nem?

ANDI Ez Kispál.

HENRY Ki írta?

ANDI A Lovasi.

HENRY Érdekes ember lehet.

ANDI Tök nagy arc! A legnagyobb élő költő. Nem ismered?

HENRY Nem nagyon. Faludynál leragadtam. *(nevet)*

ANDI Ez azért trendibb.

HENRY *(viccesen)* Trendi. Kúl!

ANDI *(nevetve)* Igenis, kúl!

HENRY Szeretlek! *(megöleli)*

ANDI Olyan tudsz lenni néha!

HENRY *(kibontakozik az ölelésből)* Bocs, egy pillanat.

Gyorsan ír néhány sort Jelenet: Péter egy hatalmas pofont lekever Sárinak, aki sírva elrohan.

Aztán Henry magához húzza Andit.

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry és Szandra az asztalnál ülnek. Henry olvas, lapozgat. Szandra feltűnően unatkozik.

SZANDRA Olyan hosszú volt ez a hétvége!

HENRY Nekem is.

SZANDRA Petra mondta, hogy beszéltek.

HENRY Igen.

SZANDRA Miről?

HENRY A vadállatokról.

SZANDRA Izgalmas lehetett. Nagyon egyformák vagytok.

HENRY Észrevettem.

SZANDRA *(kéjesen odabújik Henryhez)* Akarsz most?

HENRY *(óvatosan eltolja)* Persze... csak...

SZANDRA Akkor hagyjuk.

HENRY *(megsimogatja Szandra fejét)* Bocsánat. *(olvas tovább)*

SZANDRA Miért nem szólíthatlak Andrásnak?

HENRY Nem szeretem. Otthon hívnak így.

SZANDRA De ez a Henry kicsit ciki.

HENRY Nekem tetszik. Henry Lee.

SZANDRA Ja, meg a zöld mezője. Tényleg, nem akarsz ki-
próbálni már végre?

HENRY Nem.

SZANDRA De miért nem? Mindenki szívja.

HENRY Én nem.

SZANDRA *(szerelmesen)* Csak rád gondolok. Mindig!

HENRY Én is.

SZANDRA Nem hagynád abba? Csak egy percre!

HENRY *(felnéz)* Annyira belemerülök néha.

SZANDRA Belém merülj!

HENRY Jó. *(ölelés után)* Ismered a Kispált?

SZANDRA A zenekart? Persze.

HENRY *(énekel)* „Aki szeretne visszajönni, Azt engedjétek
vissza!”

SZANDRA *(folytatja, énekelve)* „Aki el szeretne menni, Azt
engedjétek el!”

HENRY Jó, mi?

SZANDRA Az Eddás pasit cikizi. És?

HENRY Ti, lányok mindig visszakérdeztek.

SZANDRA Milyen lányok?

HENRY Mindegy. Szóval, neked mit jelent ez a szöveg?

SZANDRA Semmit. Nem nagy vasziszdasz. *(nevet)*

HENRY Nem érzed benne a mélységet?

SZANDRA Kéne?

HENRY Nem tudom.

SZANDRA Milyen lányok?

HENRY Semmilyen lányok.

SZANDRA Azt mondtad, hogy ti, lányok!

HENRY Csak egy szólas. Vagy valami ilyesmi.

SZANDRA Engem szeress!

HENRY Jó. *(mélyen a szemébe néz, majd elkapja tekintetét)* Bocs, egy pillanat.

*Gyorsan ír néhány sort, majd magához húzza Szandrát egy olyan vi-
gyorral, mint a kisgyerek, ha rosszat csinál.*

S Z Í N V Á L T Á S.

*Henry sétál, jön vele szembe a cigánylány. Mikor mellé ér, hirtelen
elkapja a kezét.*

CIGÁNYLÁNY Csókulom a kezit, királyúrfi, látom ám én,
hogy királyi vér kéklik benned, hadd lám, mit
mond! *(belenéz a kezébe)* Szerelmeket látok, tra-
gédiát, könnyeket, sírást, rívást. Menekülj,
királyúrfi, meg se állj a világ végéig, ott vár rád
egy palota, abban a palotában trónol az öreg ki-
rály, annak vagyon egy újan gyönyörű leánya,
hogy napfelkelte után rá sem lehet nízni, mert
belevakúsz! De az csak terád vár, hogy tizedé le-
gyen! Adjá a kezembe egy nagy pízst, gazdag jövőt
jósulok még!

HENRY *(elővesz egy ezrest)* Tessék!

CIGÁNYLÁNY Az Isten jóságos tekintete vigasztaljon bánatodban, szíp királyúrfi! Menekülj, meg se álljál, csak ott, ahová mondtam!

A cigánylány elszalad, Henry elgondolkozva ácsorog.

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry leül Péter mellé. Terka áll mellettük, szerelmesen mosolyog Péterre.

HENRY Hm?

PÉTER Hm?

HENRY Neked hogy megy? *(Péter furcsán néz rá)* Jó, jó, tudom, hogy megy. Én írom. De érdekelne, mit gondolsz. Na?

PÉTER Jó lesz.

HENRY Ne most játszd a komor-bika-járású-szükszavú-parasztot! Látom, már inged is van. Nagyon helyes. *(röhög)*

PÉTER *(ő is röhög, erőltetetten)* Hahaha...

HENRY *(elváltoztatott hangon)* Aztán hordjon-é úriember télidőben hosszú jéger alsónadrágot?

PÉTER *(ránéz, majd unottan)* Egy dzsentlümenhez az nem méltó.

Henry Péter lábára mutat.

HENRY *(elváltoztatott hangon)* De hiszen te is jégert viselsz, kilóg a korca!

Péter lenéz, és csak legyint.

PÉTER   Az nem az én lábam!

Henry csapkodja a térdét, úgy nevet.

HENRY   Na látod, ezt mondom! Ilyen egy igazi művész, egy író! Ez a humor. Nagyon jól csinálod. Ez a fapofa!

Péter továbbra is komoran ül.

HENRY   *(békítően)* Na! Mi bajod van?

PÉTER   Szerinted?

HENRY   Fogalmam sincs.

PÉTER   Nem tetszik a csaj.

HENRY   Mi az, hogy nem tetszik?

PÉTER   Nem tetszik. Nem csinos. Nem jó bőr. Ez e.

Terka arca elkomorul.

HENRY   És? Mit csináljak?

PÉTER   Írd át!

HENRY   Hogyan?

PÉTER   Ne játszd már meg magad! Az égvilágon senki sem olvasta még! Ketten tudunk róla, hogy milyenek a karakterek. Cseréld le, punktum!

HENRY   Lehet ilyet?

PÉTER   Naná, hogy lehet. *(egy lányra mutat)* Legyen ő! Az a kis mosolygós!

HENRY   Miért pont ő?

PÉTER   Tetszik. Érdekes az arca. *(a lánynak)* Hopp!

A régi (durcás) és az új Terka jelmezt cserél.

HENRY   Amúgy szereted a nyarat?

Péter nem figyel rá, az új Terkát fixírozza.

* * *

„Ő s z e”

Henry villámsebesen ír. Az írás megelevenedik: Péter és Terka Beszélgetnek a padon.

PÉTER   Nem félsz itt velem, hogy miféle vagyok, a pénzedet elveszem!

TERKA   Nem kell azt tőlem elvenni. Mostan nincs, de ha lesz, én odaadom. Mind.

PÉTER   Nekem?

TERKA   Ha kéri.

PÉTER   Hát már volt, akinek adtál?

TERKA   Nem.

PÉTER   Nem volt szeretőd soha?

TERKA   Nem.

PÉTER   De sétálló... az csak volt? Akivel sétáltál?

TERKA   Vót.

PÉTER   Baka?

TERKA   Földi.

PÉTER   Minden baka föld. Hová való vagy?

TERKA   Ide nem messzire.

PÉTER   Aztán szeretted?

TERKA   Minek kínoz? Nem szerettem, csak úgy mentünk néha.

PÉTER   Hová?

TERKA   Ide a lizsébe.

PÉTER   Aztán az erényed, az hol veszett el?

TERKA   Nekem nincs is erényem.

PÉTER   De vót?

TERKA   Nem is vót, mert én tisztességes leány vagyok.

PÉTER   De csak segélyezted a bakát?

TERKA   Minek kínozz, Liliom úr?

Péter és Terka megmerevednek egy pillanatra, majd szúrós szemekkel kinéznek Henryre, aki mosolyogva kihúzza az egész szöveget, majd lázasan ír tovább. Péter felélénkül, Sári ül mellé. Henry nagy mozdulatokkal áthúzza irományát. Sári visszaül helyére. Henry újból ír, rohan be Terka, mosolyogva megáll Péter mellett. Henry összegyűri a papírt, Terka vissza a helyére. És így tovább, az író próbálkozik, a szereplők készülnek a játékra, de mindhiába, írói válság. Végül Henry bosszúsan kirohan.

S Z Í N V Á L T Á S.

Andi és Petra ütköznek össze a kollégium bejáratánál. (Közben Péter cipőt cserél, kalapot és mellényt vesz fel.)

ANDI   Ne haragudj.

PETRA   *(flegmán)* Semmi gond. *(menne tovább)*

ANDI   Elnézést, légy szíves!

PETRA   Igen? *(lekezelően viselkedik Andival)*

ANDI   Egy fiút keresek.

PETRA   *(végigméri)* Vagyunk így egy páran.

ANDI   Értem az iróniát. *(erőltetetten nevet)* Bocs, kicsit ideges vagyok.

PETRA   Szóval?

ANDI   Szóval... *(bemutatkozik)* Varjas Andrea. Bocs, elég messziről jöttem, fáradt vagyok és ideges. Ha tudnál segíteni, nagyon jól esne! Egy Andris nevű fiút keresek. Itt lakik, elsőéves egyébként, csendes, visszahúzódó fiú.

PETRA   Pontos körülírás, de kábé négyszáz Andrisra ismerek belőle, valahogy szűkíteni kéne!

ANDI   Fekete haja van, nagy, álmodozó szemei, nagyjából velem egymagasságú, halkán beszél, ritkán mosolyog.

PETRA   *(gondolkozik)* Ja, amúgy Petra vagyok. De visszatérve, nem hiszem, hogy menni fog. Próbálkozz a tanulmányin, vagy itt a titkárságon. Sajnálom.

ANDI   *(leroskad)* Francba!

PETRA   Jól vagy?

ANDI   Egyáltalán nem vagyok jól. De hagyjuk! Kösz.

PETRA   *(indulna, de megtorpan)* Kérsz egy cigit?

ANDI   Aha. *(rágyújtanak)*

PETRA   *(csend után)* Pasid?

ANDI   Olyasmi.

PETRA   Te hova jársz?

ANDI Apám vegyesboltjába. Heti hatvan óra, pénztár, raktár, agykár. Bolti eladó vagyok, hogy értsd! Tavaly érettségiztem, nem vettek fel, apám meg örült, hogy a családi vállalkozás tovább száll rám.

PETRA Hoppá.

ANDI De mekkora hoppá!

PETRA *(méregeti Andit)* Ő itt, te meg ott?

ANDI Hétfégi szerelem.

PETRA Az heti hat menet. Kábé. *(nevetnek)*

ANDI *(még nevetve)* Jó lenne! De ő... annyira más.

PETRA Mindegyik más.

ANDI *(elkomorul)* Ő tényleg.

PETRA Aha.

ANDI Andris író lesz.

PETRA Író?

ANDI Most is ír. Egy regényt.

PETRA *(a gyanú!)* Ilyenfélét én is ismerek.

ANDI Annyira kedves arccal tud írni! Mint egy gyerek, úgy motyog közben. Szeretem nézni. Szeretném mindig nézni!

PETRA Ő is így érez? Irántad?

ANDI Nagyon szeret.

PETRA Azt jó tudni.

ANDI Jó.

PETRA Mit bírnál elviselni tőle?
ANDI Tessék?
PETRA Mi az, ameddig elmehet... mondjuk megbántás-
ban?
ANDI Akárméddig.
PETRA Ha megcsalna?
ANDI Nem csal meg.
PETRA És ha mégis?
ANDI Nem csal meg. Hidd el, ismerem.
PETRA És ha elárulna?
ANDI Hogyan?
PETRA Mondjuk hazudna.
ANDI Mindig hazudik. Így szerettem meg.
PETRA És te mindig megbocsátasz neki?
ANDI Mindig.
PETRA Jófej vagy.
ANDI *(nevet)* Az vagyok.
PETRA Próbálkozz, hátha meglesz!
ANDI Próbálkozom. És kösz.

*Andi elmegy, Petra elővesz egy cigit, majd elgondolkozva ácsorog.
Hirtelen visszadugja a dobozába, és elrohan.*

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry ír. Jelenet: Péter a padon, érkezik özvegy édesanyja.

PÉTER *(felugrik)* Anyám!

ANYA Eljöttem megnézni a hintáidat.

PÉTER Ez lenne az.

ANYA Hintásfiú! (*leül*) Eszel te rendesen, fiam?

PÉTER Eszek.

ANYA Röviden beszélek, fiam: ez nem néked való hely. Nem lesz szép vége ennek a hivatásnak. Nem lesz.

PÉTER Jó ez, anyám. Megbecsülnek itten.

ANYA És a jövőd? Család kell egy férfi mellé. Feleség, gyerekek.

PÉTER Majd lesz valahogyan.

ANYA Nem lesz, ha itt maradsz, fiam.

PÉTER De lesz.

ANYA Bolondítani a cselédeket, az nem élet!

PÉTER Én itten dolgozom éjt nappallá téve.

ANYA Ha apád élne, helyre tenné azt a bús fejedet!

PÉTER Apám nem él.

ANYA A családba kell egy férfi! Legyél az! Ennek a ruhának hiányzik a fél feneke. Nem szégyelled magad így mutogatni, fiam? Én már csak arra vágyom, hogy végre kedvező fordulat álljék be az életedben! Az én fiam ne legyen más, mint a hasonló ifiak!

PÉTER Anyám, nekem jó ez az élet.

ANYA Frászt jó! Hát elveszejtéd magad, te Péter! (*ellágyul*) Petikém, ne tedd ezt özvegy édesanyáddal! Így akarsz a sírba tenni?

PÉTER Úgy teszem bele, ahogy megérdemli. Nem fog fájni a szíve, abban nem lesz hiba.

ANYA Megpofozzalak, hogy észhez térj? A felnőtt fiamat szégyenbe taszajtsam? Te eszetlen gyerek! Ezt érdemli édesanyád? Ezt érdemli holtában az apád? Erre neveltünk tégedet?

PÉTER Menjen anyám, dolgoznom kell!

ANYA Megyek. Te csak fulladj bele abba az álmodozó gondolataidba! Csavard el még száz cseléd lány fejét! Arra van eszed. Hogy lesz belőled rendes ember? Olyan, mint mindenki ebben a világban, akinek értelmet adott fejébe a jóisten?

PÉTER Cseréljen be valaki másra. Attól megnyugszik majd.

ANYA Nem tagadlak ki, fiam. A vérem vagy. De siratlak már téged. Nézem, ahogy elveszíted a méltóságodat. Megszakad a szívem érted, fiam.

PÉTER Menjen el!

ANYA (*feláll*) Elmegyek, fiam. (*elmegy*)

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry várakozik. Jön Petra. Hosszú csend, miközben nézik egymást.

PETRA Szandra sosem tudja meg.

HENRY (*felindultan*) Nem számít!

PETRA Hoppá!

HENRY Petra! Tudod mi a legnagyobb hibánk nekünk, embereknek?

PETRA Na mi?

HENRY Nem beszélünk. Nem mondunk igazat.

PETRA *(gúnyosan)* Andris.

HENRY Már Henry. Henry Lee.

PETRA *(gúnyosan)* Jó, hogy nem Bond. James Bond!

HENRY Petra, te sem érted? Hogy miért?

PETRA Mit miért?

HENRY Szereted a Kispált?

PETRA Nem.

HENRY *(meგრადja a lány két vállát)* Petra, ha mindent kimondanánk, tudod milyen csodálatos lenne? Élni, istenem, úgy élni, hogy nincsenek gátak! Én egy kitalált férfival beszélgetek. A saját regényemben szeretnék élni, mert ott érzem jól magam! Én nem szeretem Szandrát. És Andit sem szeretem! Velük maradtam, mert gyáva vagyok. Érted? Nem merem azt mondani nekik, hogy nem jó így ez az egész. Mert sajnálom őket. És magamat is. Petra, én téged szeretlek! Megölelni akarlak, csókolni, kefélni veled éjszakákon át, veled! De nem mondom, mert nem hiszek benne! Mert tudom, hogy egyszer elmúlna, és nem akarom, hogy neked se tudjam majd megmondani, hogy

nem működik. Én Molnár Ferenc akarok lenni, ellopom a hintásfiúját, és elhitetem magammal, hogy én írtam! Petra, te ne legyél ilyen!

PETRA Andris-Henry, te nem vagy normális. *(megcsókolja)* Sosem irigyeltem eddig Szandrát, de téged elvennélek tőle.

HENRY *(letörli a száját)* De ne akarjál engem! Olyat akarj, aki megérdemel! Nem érted?

PETRA Nem. De így jó.

HENRY *(ellöki magától)* Te sem vagy más. Ugyanolyan vagy te is.

PETRA *(kedvesen, de zavartan mosolyogva)* Én egyáltalán nem vagyok olyan.

HENRY De. *(elrohan)*

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry leül Péter mellé.

HENRY Hm?

Péter megemeli kalapját, jelezve, hogy átöltözött.

HENRY Kösz.

PÉTER Bonyolódik a helyzet.

HENRY Nekem mondd? Nincs megoldás. Se ott, se itt.

PÉTER Hogyne lenne!

HENRY Fel kéne nőni!

PÉTER Na ugye! Tudod te a dörgést.

HENRY Sok ez már nekem.

PÉTER A csajok? Melyiket pattintanád le?

HENRY Hogy?

PÉTER Melyik csajszit dobnád szíved szerint?

HENRY Andit. Szandrát. Andit. Szandrát... á, mit tudom én?

PÉTER Na!

HENRY Muszáj?

Péter bólint.

HENRY *(hosszú gondolkodás után)* Andit.

PÉTER Akkor odaállsz Andika elé, veszel egy nagy levegőt, megszólal a romantikus zene – valami franciát válassz, az mindig bejön! –, és belemondod a leányzó képébe, hogy ennyi volt, kisanyám!

HENRY Mintha ilyen egyszerű lenne!

PÉTER Ilyen egyszerű.

HENRY *(nagy sóhajtás után)* Hogyan lesz felnőtt valaki? Furcsa. Nem is olyan régen még egyszerű gimnazista voltam. Anyuka kedvence. Védett fiú. És most? *(lemondóan)* Alig változott valami. Pedig ha belegondolsz, minden más.

PÉTER Azért vigyázzunk a komoly kijelentésekkel!

HENRY Mert?

PÉTER Találd meg a saját hangodat. Azt a nyelvet, amit csak te beszélsz, de mindenki ért.

HENRY Csak magyarul tudom megértetni magam.

PÉTER Dehogyis! Te andrásul beszélsz. Jó, henriül! Ezt tökéletesítsd!

HENRY Hogyan?

PÉTER Ne tőlem kérdezd!

HENRY *(elgondolkozik)* Miért nincs egyéniségem?

PÉTER Mert irigyled az idoljaidat. Végigmész a Pál utcán, a Mária utcán, a Pipa utcán, bemész a Fűvészkertbe, még léteznek. Ma mi van? Játéktermek, rohanó emberek, mobil, iPod, Párizs két óra. Ez egy más világ. Másvilág: érted! Az öreg hippí hogy megírta, mi? Nekik sikerült. Faludy, Ady, Rejtő, Mándy, meg a többiek! Molnár Francit ki ne hagyjam! Cseszed, az embernek megvolt Fedák Sári! Ezek leírtak két szót egymás mellé, és világot váltottak vele. Te egyetlen olyan mondatot nem adtál a számba, amire büszke lehetnél!

HENRY De rossz!

PÉTER Egyszerűen csak türelmetlen vagy.

HENRY Lesz majd jobb is?

PÉTER Rajtad áll.

HENRY Akkor megyek. *(mutatja az idézőjelet)* Sza-kí-ta-ni.

PÉTER Aztán ne feledd! *(hegedülést imitál)*

Henry lassan elindul. Péter köhint egyet.

HENRY *(fejéhez kap)* Ja! Amúgy szereted az őszt?

Péter nevetve legyint rá.

* * *

„t e l e”

Henry áll Andi előtt. Zavarban van, Andi várakozva tekint rá. Megszólal a francia zene, Henry próbál megszólalni, de nem megy. A zene akadozik, illúzióromboló hatás. Henry szenved, néha Péterre néz, hogy segítsen. Andi egyre türelmetlenebb. A zene hirtelen elhallgat.

ANDI   Andris, baj van?

HENRY   Semmi. Hagyjuk.

ANDI   De valamit akartál mondani.

HENRY   Minden rendben. Sétálunk egyet?

ANDI   Nem akarsz írni? Én segítek neked. Némán ülök melletted és nézlek. De ha sétálni akarsz, akkor menjünk. Csak neked legyen jó!

HENRY   Egyedül lennék. Nem baj?

ANDI   Nem baj. Majd jövök. *(elmege)*

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry ír. A zenész belekezd a „Hegedű” című dalba. Sári búcsúzik Pétertől. Zokog. Átöleli Pétert (hosszan), majd sírva elindul. Péter mozdulatlanul ül, de nem tudja elengedni. Utána rohan, és szorosán magához öleli.

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry térdelve olvassa az egyik lapot. Szandra és Andi felállnak, és egyszerre szólítják meg. (Szimultán játék következik, a két idősik öszszemosódik.)

ANDI   Andris!

SZANDRA Henry!

Hosszú csend. Henry bambán néz hol egyik, hol a másik lányra.

SZANDRA Ez így nem mehet tovább!

HENRY Mi nem?

ANDI Nem jó ez így.

HENRY Mi?

SZANDRA Tetszem még neked?

ANDI Nem tetszem már?

HENRY Mert?

SZANDRA Nem kívánsz.

ANDI Nem jó velem? Mit csinálok rosszul? Régen olyan jó volt.

SZANDRA Most meg nem működik.

HENRY Mi az, hogy régen? Fél éve tart az egész!

SZANDRA Milyen egész? Neked egy kapcsolat csak ennyit jelent? Mit le nem nyelek, csak hogy jól érezd magad! És ezt kapom, hogy mióta tart az egész?

HENRY Nem úgy mondtam.

ANDI Mindenről lemondtam. Mindenről. Nekem terveim voltak veled. Szerinted miért állok napi tíz órát a pult mögött?

HENRY Mert félsz apádtól.

SZANDRA Most hogy jön ide az apám? Mi a fene bajod van vele?

ANDI Nem tehetek róla, hogy ilyen. Nem fogok életem végéig abban a vegyesboltban robotolni. Most ilyen helyzet van!

SZANDRA Ha nem tetszik valami, akkor mondd ki! Az apám az apám, az anyám az anyám, én pedig én vagyok!

ANDI Engem ne akarjál velük azonosítani!

SZANDRA Azért, mert néha úgy viselkedek, mint ő? Az a baj? Hogy olyan hangos vagyok? Cikizzél nyugodtan, lenyelem! De ne gyere nekem az apámmal, ha velem van bajod!

ANDI Mit kell mindenféle kifogásokat keresned?

HENRY Apád a siófoki szállodában beleszart a bidébe. A kulturális evolúcióban lemaradt valamelyest. Ha a génelméletekre gondolsz, te nem félnél a helyemben?

ANDI Még sohasem látott olyat. Most ezzel akarsz lerázni?

SZANDRA Egy ilyen körmönfont, aljas, sunyi, hátba döfő, szemétláda, undorító indokkal? Hogy az apám milyen? Egy szar alak vagy!

HENRY Ezek csak a tények. Nem érzelmekről beszéltem.

ANDI Vannak még, Andris?

SZANDRA Vannak még, Henry? Vannak? Érzelmek. Szeretlek, hát nem látod? Nem érzed?

ANDI Mit tegyek, hogy elhidd? Milyen bizonyíték kell?
Mivel tudnálak megtartani? Magam mellett.

SZANDRA Nekem szükségem van rád. Szeretlek!

ANDI Szeretlek!

HENRY Ácsi!

A lányok elhallgatnak, mozdulatlanul állnak egymással szemben, tekintetük találkozik. Később elindulnak Henry körül, közben szemüket nem veszik le a másikról. Aztán ahogy haladunk, és meghallják nevüket, a többi lány is elindul körbe-körbe.

HENRY Hogy jutottam idáig? Hogy juthattunk idáig? Rohadt szerelem! Hát ezért kell? Kurva élet! Mi értelme az egésznek? Mi értelme? Szerelembe esni még jó. Az szép. Átlényegülni, érezni, ahogy dolgoznak a hormonok, becserkészni, eljátszani egy szerepet, az ideális hőst, elhítni, hogy igen, én vagyok az, addig rendben van. De miért nem elég ennyi? Miért kell több? És ha a cigánylányt szemeltem volna ki? Aki megjósolta az egészet? Akkor most ő lenne az ok? Vagy a lány a harmadikról? Aki mindig nevet, és buta, mint a seggem? Ha őt választom, most meg tudnám neki mondani, hogy de szar vele lenni? Petrának, talán! De őt miért kínoznám? Mert! Mindegyiket bántani kell, azt akarják. Előbb csábítani, aztán szeretni, végül gyilkolni. Megéri? Megéri bármelyik kapcsolat ezt a felismerést? Mi az, amivel visszatárhathatna bárki is, hogy ne tegyem meg a nagy lelépést?

Semmi! Magamat kell legyőznöm. Csakis magamat.

Henry félrevonul, Péter a távolból megtapsolja.

Szandra és Andi háttal egymásnak állnak. Monológ következik mindkettejüktől (ugyanaz!), hol kánonba átcúsúszva, hol pontosan, egyszerre kimondva a szavakat.

EGYÜTT Tizenkilenc éves vagyok. Olyan fiatal! Én nagyon szeretem őt. De most mi legyen? Honnan tudjam, hogy jó lesz-e mindig? Honnan, kitől kapok válaszokat? Még húsz éves sem vagyok! Ki mondja meg, hogy felkészültem-e rá? Mindenkitől mást hallok. Hogy így jó, úgy jó, az nem jó, ez nem jó. Hol itt az igazság? Ki fog engem megérteni? Ki lesz az, aki a szemembe néz, és azt mondja: „Te tudod. Te már tudod!” És ő? Hiszen ő is még olyan fiatal! Ő még csak egy gyerek. Nem ebben a világban él. Képes lenne férfi lenni? Talán! Mellettem. Nekem nagyon fontos ő! A mindenem! De értsétek meg, csak azért beszélek ennyit, hogy higgyetek nekem! Nem felmenteni akarom magam, nem a vádak elől menekülök! De az én jövőmről is döntenem kell!

Egyszerre üvöltik az utolsó mondatot is.

ANDI Én akarom azt a babát!

SZANDRA Én nem akarom azt a babát!

Majd megismétlik, külön-külön.

ANDI *(halkan)* Én akarom ezt a babát!

SZANDRA *(keserves hangon)* Én nem akarom ezt a babát!

S Z Í N V Á L T Á S.

Henry leül Péter mellé. Sápadt, fájdalmas arccal néz maga elé. Péter gúnyos tekintettel figyeli Henry aszott arcát. Hosszú csend.

HENRY Hm?

PÉTER Azért valljuk be, ez a legnagyobb királyság, amit férfi elérhet: egyszerre megbökni két bigét! Apám, nagy szám vagy! *(hátra veregeti)*

HENRY *(sóhajt)* Aha.

PÉTER Most nehogy elkezd megint a „hogya-beszélsz-te-a-regényem-főhőse-vagy” dumát, jó? Mekkora egy idióta tudsz lenni, Andriskám! Annyit szenvedsz, annyit sajnálsz magad, hogy már fáj! Fel-fogod azért néha a helyzetet? Tudod, hogy éppen egy rakás szerencsétlenség tetején ülsz? Az életed egy talicska szar, hogy stílszerű legyek! Nyafogsz, sírsz itt nekem, az egész emberiség fájdalmát magadra húznád, mi vagy te, valami megváltó? Nem először mondom már neked: ahhoz azért fel kéne nőni, barátom. *(csend)* És mi van a csajokkal? Lebabáznak?

HENRY Nem volt terhes. Egyik sem.

PÉTER Jellemző.

HENRY És most?

PÉTER Mi most?

HENRY   Hogyan tovább? Azt hiszem, amit lehetett, azt elrontottam, nem?

PÉTER   Így állunk, ebben egyetérthetünk.

HENRY   Úgy sajnálom!

PÉTER   Megint sírsz.

HENRY   Ehhez értek. (*elmosolyodik*)

PÉTER   Vicces fiú vagy, te írókám!

HENRY   Be kéne fejezni!

PÉTER   Be kéne.

HENRY   Mindent. Regényt, szerelmeket, életet.

PÉTER   (*felkapja a fejét*) Nehogy kicsinálj már engem! Most képes lennél megöngyilkoltatni? Legyen már stílusod, csak egyszer ebben az életben! (*foghegyről*) Abban az életben.

HENRY   Nem öllek meg. Téged szeretlek.

PÉTER   (*dühösen leül*) Kösz.

HENRY   (*leül Péter mellé*) Rájöttél már, hogy te igazából én vagy?

PÉTER   (*ingerülten*) Nem mondod! Micsoda fordulat! Hogy erre eddig nem is gondoltam!

HENRY   Jól csinálod. (*erőltetetten nevet*) Kár, hogy így nézek ki! Istenem, ha olyan nyíltszívű, vidám, erős lennék, mint te!

PÉTER   (*ordítva*) Fogd már be!

HENRY Faszt. Nem veszed észre, hogy süllyedek a posványba? És semmit nem teszek ellene. Nem tehetek.

PÉTER *(forr a méregtől)* Szemantikai kérdés.

HENRY *(fájdalmasan)* Tudod, mi a legszarabb?

PÉTER *(felugrik, ordítva nekiront Henrynek)* Na? Mi a legszarabb? Mi? *(durván a földre löki)*

HENRY *(elkeseredetten, dacosan, fájdalommal, a könnyeitől fuldokolva, de ordítva)* Nem tudok beilleszkedni. Nem fogadom el a szabályokat. *(feláll)* És rendben is lenne az egész, ha tudnék hinni. Magamban, mondjuk. Szenvedélyesen imádom a világot! Mindent kizárok, csak hogy boldog lehessenek egy olyan életben, ami nem is létezik. Annyira vágyom rá, hogy hatalmas dolgokat tegyek, hogy óriási problémákat oldjak meg, hogy világot váltsak meg, hogy szívbemarkoló helyzetekben szenvedjek a fájdalomtól!

PÉTER *(cinikusan)* Nem megy? És tudod az okát?

HENRY *(leül. csend után, erős nyomatékkal hangjában)* Az élet nem kemény.

PÉTER *(hosszú szünet után, kedvesen mosolyogva)* Szarügy.

HENRY *(szedelődzködik)* Akkor?

PÉTER *(megbocsátóan)* Akkor?

HENRY *(elmosolyodik ő is)* Fejezzük be!

PÉTER *(szeretettel)* Legyen vége. De olyan, de olyan!
(megöleli)

HENRY És süvítsen, és fújjon a szél! *(kedvesen)* Örülök,
hogymegismertelek.

PÉTER Nekem volt megtiszteltetés. *(kézfogás)*

Péter pakol, Henry figyel egy darabig, majd elfordul tőle, bal kezét nézi, és lassan, az ellesett mozdulattal zsebre teszi, majd büszkén végignézi a nézőkön.

HENRY *(csend után, nem néz már Péterre)* Amúgy szeretted a telet?

PÉTER Szeretem. Az a kedvencem.

S Z Í N V Á L T Á S.

A Zenész elénekli az „Egy pesti házban” kezdetű szomorú dalt.

Párhuzamos jelenetek:

Péter összepakolja cuccait, a pad mögé áll, háttal a nézőknek. Terka és Sári ülnek le egymás mellé a padon. A dalszöveget követve a vidám megismerkedéstől eljutnak az öngyilkosságig.

Kötött szöveg – a dalból:

SÁRI Egy hintásfiú ő, az enyém.

TERKA Az enyém is csak hintásfiú, de szép legény.

SÁRI Karácsony táján, mondta, elvesz.

TERKA Ó, engem elvesz még előbb.

SÁRI Így nem szerettem soha senkit!

TERKA Így nem fogok szeretni mást.

SÁRI Hozzám vasárnap este eljön.

TERKA   Hozzám vasárnap délután.
SÁRI   Péternek hívják az enyémet.
TERKA   De az enyém is Péter ám!
SÁRI   Gyermekem lesz.
TERKA   Mint nekem.

Közben Henry odalép Andihoz, átöleli. Majd megfordul, és Szandrát öleli át. Később Andi is hozzábújik. Hosszan állnak hármásban.

A dal refrénjéhez érve Péter megfordul, a zenésszel énekel. Terka és Sári – levetve jelmezüket – is csatlakozik az énekhez.

DAL   „Csak az maradjon ott, aki végleg búcsúzott az álmoktól, a szárnyaktól! Önmagából, a valóságból elszakadni csak úgy lehet, ha tiszteled.”

A másik oldalon halkán, majd egyre erősödve elindul a „Henry Lee” című dal.

A nézők közül feláll valamennyi szereplő, és az éneklők mellé állnak. Henry kibújik az ölelésből, átsétál a többiekhez.

A gépzene közben már olyan hangerővel szól, hogy ordítva sem tudják legyőzni. Szinte könnyörögnek a két lánynak, hogy jöjjenek ők is, de – bár mind a két lány vacillál –, maradnak. Andi és Szandra hátat fordítanak a dalosoknak.

Amott patakzanak a könnyek.

AZ ÉN BABÁM

*Pár nap előtt gyűttem haza rövid szabadságra,
És még aznap szert tettem egy szoptatós dadára.
Nagyszerű tyúk, jaj, hogy milyen dundi ez a Terka!
Úgy legel a szemem rajta, mint mezőn a birka.
Amikor elhelyezkedik ő szoptatás végett,
A gyerek szájába nyomja a tejvezetékét.
Melegem lesz, kínomban a bajuszomat rágom,
Ki kell gombolni nekem is elől a kabátom.*

Az én babám egy egyszerű leány.

*Egy moziban ismerkedtünk össze, a sötétben.
Nem is láttam a képit és máris tetszett nékem.
Ahogy lengett az alakja, reingedezett, ringott,
Éreztem az illatán az üde rozmaringot.
Mondtam néki: „Gyűjjék kicsit közelebb, galambom!”
„Nem menek – szolt –, a kolopács bökdösi a combom.”
Ilyen kincstől nem kell félni, nincsen megengedve.
Azt mondta, hogy nagyobbtól sem volna megijedve.*

Az én babám egy egyszerű leány.

EGY PESTI HÁZBAN

*Egy pesti házban este tízkor, amint sötét lett, s jött a csend,
Találkozott két kis cselédke, a lépcsőházban, odalent.
Most este van, övök az élet, most rájuk senki sem vigyáz,
A nagyságák már lefeküdtek, hideg sötét a pesti ház.*

*És szolt az egyik sűgva, halkán: „Egy hintásfiú ő, az enyém.”
És szolt a másik: „Az enyém is csak hintásfiú, de szép legény.”
„Karácsony táján, mondta elvesz.” „Ó, engem elvesz még előbb.”
Így suttogtak a kis cselédek, s nem restellték egymás előtt.*

*És boldogan a hangjuk reszket, mondták tovább a vallomást.
„Így nem szerettem soha senkit!” „Így nem fogok szeretni mást.”
„Hozzám vasárnap este eljön.” Hozzám vasárnap délután.”
„Péternek hívják az enyémet.” „De az enyém is Péter ám!”
Ekkor ijedten összenéztek, megértették már az egészet.*

*Csak ültek ott, mint két madárka mézeskalácsos szíveken,
Az egyik így szolt: „Gyermekem lesz.” S a másik mondta: „Mint nekem.”
Aztán sokáig hosszú csönd lett, a lépcsőház sötét, hideg.
Egy pesti házban összetörtek két árva, kis cseléd szívet.
És ültek könnyes, bús szemekkel, míg megtalálták őket reggel,
Nem járt érettük senki gyászban,
Két kis cseléd tegnap gyufát ivott egy pesti házban.*

*Csak az maradjon ott,
Aki végleg búcsúzott
Az álmoktól, a szárnyaktól!
Önmagából, a valóságból
Elszakadni csak úgy lehet,
Ha tiszteled.*

HEGEDŰ

*Odaadtam tegnap a szívem
De benn hagytam minden derűt.
Csináljanak, csináljanak belőle
Egy kicsi piros hegedűt.*

*S vigyék el neked, hogyha kész,
Nem fog már szívnek látszani.
Pedig tudom, pedig tudom szerelmem
Másnak fogsz rajta játszani.*

HENRY LEE

*Get down, get down, little Henry Lee
And stay all night with me
You won't find a girl in this damn world
That will compare with me
And the wind did howl and the wind did blow
La la la la la La la la la lee A little bird lit down on Henry Lee*

*I can't get down and I won't get down
And stay all night with thee
For the girl I have in that merry green land
I love far better than thee
And the wind did howl and the wind did blow
La la la la la La la la la lee A little bird lit down on Henry Lee*

*She leaned herself against a fence
Just for a kiss or two
And with a little pen-knife held in her hand
She plugged him through and through
And the wind did roar and the wind did moan
La la la la la La la la la lee A little bird lit down on Henry Lee*

*Come take him by his lilly-white hands
Come take him by his feet
And throw him in this deep deep well
Which is more than one hundred feet*

*And the wind did howl and the wind did blow
La la la la la La la la la lee A little bird lit down on Henry Lee*

*Lie there, lie there, little Henry Lee
Till the flesh drops from your bones
For the girl you have in that merry green land
Can wait forever for you to come home
And the wind did howl and the wind did moan
La la la la la La la la la lee A little bird lit down on Henry Lee*

KÖPÜLŐ NÓTA

*Szeretem én a babámat, fejemet nem nyomja a bánat, bú!
Egy-egy szóra mindig átnéz, akár süt, akár a szélvész fú!
Az ölébe ültet engem, s csókolózunk szerelemmel;
Előbb lassan, lassan, lassan, mint a röpke bús sóhaj,
Aztán gyorsan, gyorsan, gyorsan, amíg kész a vaj s a baj!
Köpülőnél csücsül a lány, egyre köpüli szaporán
S köpüli, köpüli, köpüli, köpüli, köpüli csak szaporán!*

*Hozzá megyek feleségnek, s egyek leszünk akkor én meg Ő!
A lagziban fürge csárdás, aztán meg az istenáldás jó!
Van keletje Riska tejnek hogyha jönni kezd a gyermek;
Előbb lassan, lassan, lassan, mint a röpke bús sóhaj,
Aztán gyorsan, gyorsan, gyorsan, amíg fölvet a zsvivaj!
Köpülőnél csücsül a lány, egyre köpüli szaporán
S köpüli, köpüli, köpüli, köpüli, köpüli csak szaporán!*

UNCILI, SMUNCILI

*Szép leány volt a Gizus, karcsú, formás kiscicus!
Gödrös huncut arcoeskáján rózsapír.
Szemben volt egy szobaúr, civil volt, nem hadnagy úr!
Költő volt az Isten adta, verset ír!
Románcot, ódát, száz szonettet, madrigált.
Mert hát imádta istennő gyanánt!
S míg ablakánál sóhajtozva álldigált,
Így csalta, hívta, főzte ő a lányt!*

*Uncili! Smuncili! Drága kiskutyám,
Uncili! Smuncili! Jöjj el délután!
Nem fogod megbánni, nem lesz kár,
Mert finom, pikáns uzsonna vár.
Kapsz százféle jót ott,
Tortát, kompótot,
Ha eljössz, kiskutyám!*

Négy óra múlt, negyedöt, mikor a kis lány bejött!

*És egy csésze kakaót reszketve kért.
S elütötte a hetet, sőt, már félnyolcz lehetett,
Mikor az a kis uzsonna véget ért!
S hogy ízlett nekik, abból sejtem én csupán,
Hogy folytatása is következett,
Mert négy órákor minden áldott délután
Hallottam én a hívó éneket!*

*Uncili! Smuncili! Drága kiskutyám,
Uncili! Smuncili! Jöjj el délután!
Nem fogod megbánni, nem lesz kár,
Mert finom, pikáns uzsonna vár.
Kapsz százféle jót ott,
Tortát, kompótot,
Ha eljössz, kiskutyám!*